

Volkstypen.

over, die als een reusachtige pudding naast de kachel gereed staat, en zet dit voor den cliënt neer in het restaurant, namelijk op een smerig, wankelend tafeltje vóór of achter den kok, waar de hongerige zijn maal gebruikt te midden van vischtafeltjes, verrotte vruchtenschillen en vuile kinderen.

Verderop staat een vrouw die 25 verschillende soorten van zeevruchten, slakken, poliepen verkoopt, waarvan er zijn die nu en dan met een boogje waterstralen uit hun schelpen spuwen, en die voor de liefhebbers een *délice* zijn; daarnaast een kar met reusachtige, goudgele citroenen, Spaansche pepervruchten, van heldergroen overgaande tot donkergeel en gloeiend rood; verderop hoopjes

Napolitaansch meisje.

schotels vol onoogelijke meeldraaiseltjes, die wit in den oliepot gaan en er sissend en dampend uitkomen en den vrager worden toegediend. En de *pizzicagnolo*, die zijn kaas en saucisse tusschen de groene takken en versiersels van gekleurd papier onder zijn armoedig zeil of groote gescheurde parapluie

hardgeele, afgeschilde Indische vijgen, vier of vijf opgestapeld voor een halven stuiver; dan weer potten met kokende olie, waarin een stuk brood wordt gedoopt, afgesneden van de ronde en lange brooden, die met wagens vol op straat staan. Hier donkergroene watermeloenen met het zachtroode sappige vleesch, waarvan alleen de groote massa u al cholera vizioenen voor den geest halen; daar